

[Justitsministeren]

provenutab på skattesiden for firmaer og virksomheder, som synes, det kunne være interessant at anvende ønskenummerplader for at bruge dette i reklameøjemed.

Så jeg synes, at hvis man i denne sammenhæng begynder at indføre særregler, er det et indgreb i forhold til de generelle fradragsregler for annoncer m.v. Så har det nogle langt mere vidtrækkende konsekvenser, og så er det i øvrigt også i et helt andet forum, den diskussion skal tages, nemlig i Folketingets Skatteudvalg, idet det er skatteministerens lovgivning. Her var det alene en påpejning af, at der kunne blive en økonomisk konsekvens.

Så vil jeg sige, at det provenu, som her kommer ind, selvfølgelig går i statskassen, men at vi samtidig påregner at kunne afholde en række udgifter, der ikke i dag har været mulighed for, til en række forskellige initiativer, som også er beskrevet i forslaget.

Der er åbenbart en del af Folketingets medlemmer, der ser TV 2 og har set den engelske auktion, der blev holdt over særlige af disse ønskenummerplader. Jeg kan sige, at vi er ved at undersøge, om noget tilsvarende kunne tænkes her i landet.

I øvrigt vil jeg henvise til bemærkningerne i forslaget, hvor der er en ganske god beskrivelse af selve det system, vi forestiller os med ønskenummerpladerne.

Så er der blevet rejst kritik – først og fremmest fra fru Margrete Aukens side – af, at nogle af forslagene fra Færdselssikkerhedskommissionen ikke er med i forslaget her. Det gælder først og fremmest det forslag – jeg tror, det er S 14 – som vedrører parkering ved vejkryds. Det er jo en sag, der har været diskuteret, og når forslaget ikke er med, så er det, som fru Margrete Auken fuldstændig rigtigt siger, bl.a. fordi det ville medføre nedlæggelse af et meget betydeligt antal parkeringspladser i byerne. Samtidig hænger det også sammen med, at den positive effekt, der færdselssikkerhedsmæssigt kunne blive skabt ved en sådan ordning, let kunne gå fløjten, let kunne blive mistet, i takt med at bilisterne skulle bruge væsentlig længere tid til at køre rundt for at finde parkeringspladser. Kort sagt vil der være nogle modsatrettede tendenser, og derfor har jeg ikke følt, at det var hensigtsmæssigt.

Vi har overvejet, kan jeg sige til fru Margrete Auken, om man kunne forestille sig, at dette var

noget, der kunne lægges ud til afgørelse i kommunerne, sådan at kommunerne selv kunne bestemme, om de ville have en sådan ordning eller ej, men vi er nået frem til, at det nok ikke ville være hensigtsmæssigt, al den stund det kunne skabe stor usikkerhed. Tænk bare på problemerne i Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvis den ene kommune valgte at have den store, brede afstand og den anden kommune ikke. Det ville give en usikkerhed, som ikke er acceptabel.

Fru Margrete Auken spurgte også om den følgegruppe, der er stillet forslag om, og jeg kan sige, at jeg allerede har taget initiativ til at ned sætte en opfølgingsgruppe med folk fra Justitsministeriet, Trafikministeriet, Miljøministeriet, Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening. Jeg har skrevet til de pågældende og bedt om, at der udpeges medlemmer. Opfølgingsgruppens væsentligste opgave vil blive at følge iværksættelsen og gennemførelsen af den færdselssikkerhedspolitiske handlingsplan, og gruppen vil i forbindelse hermed få til opgave at følge uheldsudviklingen og, hvis der viser sig grund til det, rådgive om nye eller om justering af allerede iværksatte foranstaltninger.

Hr. Knud Lind glædede sig over ønskenummerpladerne, og det skal jeg ikke kommentere yderligere.

Hr. Knud Lind pegede også på nogle særlige problemer i forholdet mellem motorcykler og knallerter. Jeg vil gerne give hr. Knud Lind tilsagn om, at vi vil se nærmere på, om der skulle være sådanne problemer; det foreligger der ikke for mig.

Hr. Nør Christensen mente, at sikkerhedsforslagene ikke alene burde omfatte den individuelle trafik, men også den kollektive trafik, busser, tog måske. Jeg må sige, at jeg har meget svært ved at se, hvordan det i praksis skulle kunne lade sig gennemføre. Jeg betvivler også stærkt, at det vil have nogen større færdselssikkerhedsmæssig effekt. Rent faktisk kan jeg slet ikke forestille mig, hvordan man f.eks. i de københavnske bybusser skulle indføre sikkerhedsseler. Det ville i hvert fald give nogle væsentlige forsinkelser, en betydelig forringelse af serviceniveauet, og det sikkerhedsmæssige aspekt tror jeg også vil være til at overse. Jeg forstod også mere hr. Nør Christensens spørgsmål som en ideologisk betragtning end som et